

(товаром). Основними формами директ-маркетингу є особистий продаж, директ-мейл, каталог-маркетинг, телефон-маркетинг, телемаркетинг, інтернет-маркетинг і т. д.

Переваги: викликає відповідну реакцію з боку потенційного покупця; може пристосовуватися до вимог окремих покупців; значно скорочується даремна аудиторія; концентрується на чітко визначених сегментах ринку. Недоліки: неефективний для інформування покупців, так як персонал фірми може мати справу з обмеженим їх числом; високі витрати в розрахунку на одного потенційного покупця; вимагає значного розширення штату співробітників фірми, що займаються збутом.

1. Гаркавенко С.С. Маркетинг : підручник / С.С. Гаркавенко. – Вид. 5-те, допов. – Київ : Лібра, 2007. – 720 с.

2. Маркетинговий менеджмент: навч. посіб. / за ред. Л.В. Балабанової. – 3-тє вид., допов. і переробл. – Київ: Знання, 2004. – 354 с.

СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Колесник М.С., Ткачина А.М.

Науковий керівник – Гнатенко М.К., ст. викладач

Економіка України, її фінансова система дуже потребують притоку іноземного капіталу. Іноземний капітал здатний стабілізувати курс національної валюти, знизити банківські ставки, наповнити золотовалютні резерви і вирівняти платіжний баланс країни.

З яких країн і скільки інвестицій надходять в Україну, можна наочно розглянути в таблиці 1 [1].

Таблиця 1 – Прямі інвестиції в Україну

	Обсяги прямих інвестицій на 01.10.2016 (млн. дол. США)	У % до підсумку
Усього, у тому числі	45152,2	100,0
Кіпр	11035,1	24,4
Нідерланди	5910,7	13,1
Німеччина	5446,0	12,1
Російська Федерація	4618,7	10,2
Австрія	2601,1	5,8
Велика Британія	1888,0	4,2
Віргінські Острови (Брит.)	1793,1	4,0
Франція	1533,2	3,4
Швейцарія	1475,4	3,3
Італія	1158,2	2,6
Угорщина	790,9	1,8
Польща	789,4	1,7
США	712,6	1,6
Беліз	540,3	1,2
Інші країни	4859,5	10,6

Головним інвестором в економіку Україна є Кіпр. Частка Кіпру в якості інвестора за даними на 01.10. 2016 року складає 24,4 %. Після Кіпру йдуть Нідерланди з часткою 13,1 % і Німеччина – 12,1%.

Особливістю залучення іноземних інвестицій в Україну є те, що структура іноземних інвесторів в Україні є далеко не оптимальною і зовсім не відповідає структурі інвесторів, що діють у розвинених країнах. Основна маса іноземних інвесторів в Україні просто намагається поліпшити свій фінансовий стан за рахунок операцій на українському ринку. Обережність західних партнерів щодо великих інвестицій зумовлена відсутністю надійних гарантій їх захисту. Інвесторів в Україні цікавлять, насамперед, сировина, продукти хімічної промисловості, невикористані відходи та вторинні ресурси.

На сьогоднішній день в Україні існує проблема недостатнього використання інвестиційного потенціалу, що пов'язано із суб'єктивними і об'єктивними факторами [2]:

- залучення іноземних інвестицій відбувається в умовах економічної кризи;
- нестабільне законодавство, відсутність надійних гарантій захисту від його змін для іноземних інвесторів;
- повільні темпи приватизації; %
- темпи інфляції залишаються на значно вищому рівні, ніж у країнах Західної Європи і США тощо.

Крім того, аналіз міжнародних інвестиційних рейтингів висвітлює вельми невисокі інвестиційні позиції України та приналежність її до групи країн з рівнем розвитку значно нижчим від середнього. Тому, потрібно шукати шляхи покращення даної позиції. Першим кроком на шляху до покращення є створення необхідної законодавчої бази, формування простору дій для приватного підприємництва, забезпечення адекватного і прогнозованого оподаткування. Також, можна переглянути податкову політику: заміна податків, зборів і обов'язкових платежів розподілом виробничої продукції між інвестором і суб'єктами.

Отже, залучення іноземних інвестицій в економіку України – об'єктивно необхідний процес. Від того, наскільки успішно економіка України буде інтегруватися у світове співтовариство, залежить стратегія й тактика держави.

1. Статистична інформація. Державна служба статистики: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

2. Ілляшенко С. Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи. / С.М. Ілляшенко. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. – 278 с.